

Tomaž Domicelj – 75 let na svetu, 57 let na sceni

Tomaž Domicelj je po srednješolskih plesih, ki jih je v letih 1965/66 obvladoval s svojim kvartetom Helioni, na pravo slovensko zabavnoglasbeno sceno najprej stopil kot kitarist. Z ansamblom Bojana Adamiča je sodeloval pri snemanjih filmske glasbe, z Majdo Sepe pa je leta 1969 na opatijskem festivalu priigral Juretu Robežniku in Branku Šoemnu prvo nagrado za skladbo 'Človek, ki ga ni'. Že naslednje leto se je kot komponist in tekstopisec z dvema skladbama pojavil na drugem slovenskem mladinskem festivalu. Njegovo skladbo 'Sanjska deklica' je odpel Edvin Fliser, Alfi Nipič pa je z aranžmajem Jožeta Privška Domicelju pripel nagrado tednika Mladina za skladbo 'Zbogom, sin'.

Čez leto dni, 1971, je Tomaž Domicelj na ljubljanskem mladinskem festivalu nastopil tudi kot pevec in s 'Staro mamó' (aranžma: Dečo Žgur) spet osvojil eno izmed nagrad, s tem, da je ta skladba takorekoč postala prva prava Domiceljeva radijska uspešnica oziroma 'hit'. Tovrstni uspehi, ki zvenijo še dandanes, so se nadaljevali. 'Brez sonca cvetja ni' v izvedbi Janeza Puha je osvajala prva mesta v 'Mladinskem radijskem klubu' RTV Ljubljana, 'Jutri bo vse dobro' (aranžma: Jure Robežnik) pa je Domicelju, ki je vedno pel v slovenščini, celo prinesla nagrado občinstva na subotiškem festivalu.

Leta 1972 je Tomaž Domicelj kot prvi pravi kantavtor zakoračil na oder Slovenske popevke in za drugo izvedbo pesmi 'Nič več sam' (aranžma: Tomaž Habe) povabil sarajevske rokerje Indekse, kar je bil prvi tovrstni dogodek v Hali Tivoli. Uspeh je sicer izostal, se je pa Domicelj s svojo 12-strunsko kitaro in vokalom leta 1975 let toliko udarnejše pojavil s skladbo 'Danes bo srečen dan' (aranžma: Jože Privšek), ki je v drugi verziji zazvenela z Nedo Ukraden in skupino Kamen na kamen. Zaradi vojaščine je bilo leto 1976 popevkarsko mirno, medtem ko je leta 1977 v Celju na Slovenski popevki zazvenela Domiceljeva 'Moja kitará' (aranžma: Milan Ferlež), v drugi inačici zopet s Sarajevčani, s skupino Teška industrija.

Leta 1978 je bila Slovenska popevka ponovno v Celju, kjer je 'Jamajka' (aranžma: Dečo Žgur) prejela prvo nagrado mednarodne žirije, s tem, da je Domicelj na taistem festivalu sodeloval tudi kot tekstopisec za skladbi Ota Pestnerja ('Slovo od mladosti') oziroma Jureta Robežnika ('Sneg v maju'). Leto zatem je sledil premik nazaj v ljubljansko Halo Tivoli, kjer se je zgodil nekakšen prelom z zlatimi leti Slovenske popevke, saj je Domicelj za klavirjem, s svojo petčlansko zasedbo in skladbo 'Avtomat', osvojil prvo nagrado občinstva, medtem ko je drugo inačico 'Avtomata' v srbščini odpel beograjski kantavtor Srdjan Marjanović. Zanj je aranžma za big band prispeval Vojislav 'Bubiša' Simić, ki dandanes šteje devetindevetdeset let!

'Hej, Meri', 'Joj, mami, pankerji grejo', 'Preveč je kartotek' so angažirane Domiceljeve pesmi, ki so sledile na Slovenski popevki, dokler je ni nadomestila Pop delavnica, na kateri je Domicelj ponovno zagrmel s skladbama 'Špricer blues' in 'Si-si-Simona'. Leta zatem se je znova pojavila Slovenska popevka in z njo, po vrnitvi iz Velike Britanije, tudi Domicelj, s skladbami kot so 'Življenje se mi spet zapleta', 'Kino' in seveda polemično 'Zakaj ne maram Mozarta', ki pa je leta 2002 prejela dve nagradi – za najboljše besedilo in za najboljši aranžma (Milko Lazar). Sodelovanje z Lazarjem je prineslo tudi dve zaporedni prvi nagradi na mariborskem festivalu narečnih popevk – 'Če bi lohka' in 'Bog me še ne mara'.

Marsikatera Domiceljeva skladba ni bila nikoli na nobenem festivalu niti na kakršnikoli lestvici popularnosti, a se je vseeno prijela in ostala do danes, bodisi v njegovi ali kakšni drugi izvedbi. Če omenimo samo 'Slovenskega naroda sin', 'Banane', 'Življenje je lepo', 'Ko se zjutraj zbudiš', 'Ker te nima rad', 'Kaj naj jem'... Še in še bi lahko naštevati. Spevne melodije - od bluesa in romantičnih srčnih popevk do punkovsko ter rapersko obarvanih, celo klasično začinjenih eskapad, skupaj z vrhunskimi aranžerskimi sodelavci, so značilnosti za ustvarjalnost Tomaža Domicelja. Pronicljivost, angažiranost, humor – včasih bridek ali črn – domačna sodobna besedila, ki veljajo še desetletja po nastanku, pa so nekakšna Domiceljeva stalnica, ki pravzaprav preseneča že več kot petdeset let.

Dvajset primerkov tovrstnega ustvarjanja bo letos možno slišati in v najrazličnejših novih izvedbah 20. junija ob 20.45 videti na otvoritvenem koncertu znamenitega 71. ljubljanskega festivala.

In zato: POLETNA NOČ – SREČEN DAN !!!

Tomaž Domicelj je za arhiv RTV Slovenija nanizal več kot 400 posnetkov. K tej številki je treba dodati še na stotine skladb na njegovih malih ploščah, kasetah, albumih in kompilacijah, da ne omenjamo posebej koncertov. Izmed le-teh, ki so se v osmih letih odvili na treh prizoriščih ljubljanskih Križank, je bilo lani na dvojnem albumu 'Jubilej' v počastitev 70-letnice Ljubljanafestivala (i)izbranih za več kot dve uri in pol izvedb - z najrazličnejšimi uglednimi gosti – od tega 38 vokalnih in ena instrumentalna skladba. Obsežno je tudi Domiceljevo prevajalsko delo, bodisi na področju knjižnih biografij znamenitih angleških in ameriških glasbenikov, kakor tudi številnih tujih ponarodelih skladb. Leta 1974 je na filozofski fakulteti uspešno zagovarjal diplomsko delo 'Besedila slovenskih popevk – delež pesnikov', največji Domiceljev dosežek s področja uglasbenih besedil pa so - tudi visoko priznani na mednarodnem akademskem prizorišču - njegovi prevodi triindvajsetih pesmi za rekordno obiskani muzikal 'Mamma Mia'.